

Arrest

nr. 307 952 van 6 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Burundese nationaliteit te zijn, op 26 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster die verklaart de Burundese nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 1 februari 2021.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoekster op 24 oktober 2023 in de Engelse taal. Haar advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 21 december 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Burundees staatsburger en behoort u tot de Tutsi bevolkingsgroep. U bent afkomstig uit Bujumbura. Toen u drie jaar oud was overleed uw moeder, die Rwandese en Burundese roots had en werd u door uw Burundese vader grootgebracht. Uw lager onderwijs doorliep u in Burundi. Vervolgens stuurde uw vader, die lid was van de partij UPRONA, u omwille van politieke problemen die hij kende naar Rwanda waar u gedurende twee jaar in het secundair onderwijs in Ruhengeri studeerde. U verbleef er in een internaat en bracht uw schoolvakanties door bij uw vader in Burundi. Tijdens één van uw schoolvakanties die u thuis doorbracht kwam eind april 2016, M. G., hoofd van de militaire politie, in het gezelschap van drie voor u onbekende mannen, in de avond bij uw vader langs. U hoorde dat uw vader met hen mee diende te komen. Sinds het voorval heeft u uw vader niet meer gezien. Omdat u ooit een gesprek van uw vader met diens vriend, F. J. had overheard waarin uw vader hem zei dat hij onder druk werd gezet om UPRONA te verlaten en zich aan te sluiten bij de partij CNDD-FDD, vermoedde u dat uw vader die avond door M. G. was meegenomen omdat uw vader niet inging op de eis van partij te veranderen. U keerde nadat uw vader was meegenomen terug naar uw studies. Korte tijd daarop werd u op school opgezocht door uw vaders vriend F.. Hij kwam u vertellen dat uw vader op 18 mei 2016 was overleden en dat hij persoonlijk het dode lichaam van uw vader op straat had gezien liggen. U begreep dat uw vader was vermoord omdat hij door zijn weigering zich aan te sluiten bij de CNDD-FDD, als Rwandese spion werd gezien. Van uw zestiende tot uw negentiende volgde u secundair onderwijs in Kampala, gelegen in Uganda. Uw studie werd toen betaald door uw vaders broer die in Canada woont. In november 2020 beëindigde u uw studie en keerde terug naar Burundi. U logeerde gedurende twee maanden bij uw vaders vriend, F.. Hij beloofde u om samen met u naar het graf van uw vader te gaan. Omdat hij zelf niet wist waar uw vader was begraven gingen jullie naar het hoofd van de stad om hierover navraag te doen. Men raadde jullie aan om na een week terug te komen voor meer informatie. Wanneer jullie een week later bij een medewerker navraag deden zei hij jullie dat het geen goed idee was om uw vaders graf te zien omdat het u in problemen kon brengen. Sindsdien kreeg u de indruk dat u gevolgd werd door onbekende mannen en vreesde u ontvoerd te worden. F. besloot u vervolgens te helpen om Burundi te verlaten. Drie dagen voor uw vertrek naar België regelde hij voor u een Burundees paspoort. Uw smokkelaar, een zekere J.-P., begeleidde u vanaf de luchthaven in Bujumbura waar u de eerste of tweede januari 2021 het vliegtuig opstapte tot aan de luchthaven in Brussel. Er was u gezegd dat u bij eventuele vragen diende te zeggen dat u in België kwam studeren. Tevens vernam u dat uw vader in België kennissen had, met name een vriendin H.. U logeerde een tijd bij H. en haar gezin. Op 1 februari 2021 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een duplicaat van een Burundese identiteitskaart op uw naam (d.d. 06/05/2019) en een kopie van het Centre de Planning Familial de Frameries waarin wordt gemeld dat u tussen april en oktober 2023 zes sessies volgde bij een psycholoog (d.d. 18/10/2023).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Verder dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u geopperde problemen in Burundi zijn echter niet aannemelijk, daar uw opeenvolgende verklaringen niet overeenkomen met informatie waarover het Commissariaat-generaal (CGVS) beschikt.

*Zo verklaarde u **Burundees staatsburger te zijn, T. U. te heten en geboren te zijn op [...] 2001 in Bujumbura** (zie administratieve dossier Dienst Vreemdelingenzaken –verder DVZ- d.d. 01/02/2021 en 16/02/2021 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/10/2023 –verder “notities” CGVS, p.5). Uw vader heette volgens u R. P., Burundees staatsburger afkomstig uit Ngagara (Bujumbura) en uw moeder I. E., Burundees staatsburger maar van gemengde origine, Burundees en Rwandees (notities CGVS, p.6,7). U bent enig kind (notities CGVS, p. 8).*

Met de familie van uw moeders kant, die in Kigali (Rwanda) woont, zou u nooit contacten hebben gehad omdat u ze niet kende (notities CGVS, p.10). U bent nooit gehuwd geweest en heeft geen kinderen (notities

CGVS, p.11). Behalve de periode dat u in Rwanda en Kenia studeerde, was uw vaste woonplaats Bujumbura (notities CGVS, p.11,12,15,16). U heeft nooit gewerkt (notities CGVS, p. 13). U stelde verder nooit over een paspoort te hebben beschikt tot drie dagen voor uw vertrek naar België begin 2021, wanneer voor u een Burundees paspoort op naam van T. U. werd opgemaakt (notities CGVS, pp.23-25). U legde dit paspoort niet neer, stellende dat u dit niet meer had (notities CGVS, p. 23,26). Een ander paspoort dan hetgeen u beschreef stelde u nooit te hebben gehad (notities CGVS, p.25).

Aan uw voorgehouden identiteit en nationaliteit kan echter geen enkel geloof worden gehecht, daar deze tegenstrijdig is met beschikbare gegevens op het CGVS, waarvan een kopie in uw administratieve dossier werd gevoegd. Uit deze gegevens, meerbepaald een volledig visumdossier, blijkt immers dat u **Rwandese staatsburger bent, M. B. K. heet en dat u geboren bent op 1 januari 1998 in Kinyinya (dorp)-Gasabo (district) in Kigali, gesitueerd in Rwanda**. Deze gegevens zijn dan ook terug te vinden in uw Rwandese paspoort dat werd uitgegeven in Kigali (Rwanda) op 20 mei 2019 en geldig is tot 20 mei 2024. Uit de documenten in het visumdossier blijkt verder dat op uw Rwandese geboorteakte (d.d. 02/06/2019), uw vader B. F. heet en uw moeder R. C.. Deze identiteiten van uw beide ouders, overigens beiden van Rwandese nationaliteit, staan ook duidelijk vermeld op uw Rwandese huwelijksakte (d.d. 14/03/2019) en in een schrijven van uw (medische) verzekeraar, Rwanda Social Security Board waar u sinds 15/01/2018 was verzekerd (d.d. 13/06/2019). Uit uw huwelijksakte blijkt dan ook dat u gehuwd bent/was met de Rwandese staatsburger K. R. T.. Deze vaststellingen staan dan ook haaks op uw bewering nooit gehuwd te zijn geweest (zie supra). U legde al deze documenten, vaak voorzien van uw persoonlijke handtekening, neer wanneer u een visumaanvraag indiende bij de Belgische vertegenwoordiging in Kigali, Rwanda op 17 juni 2019. Uit het document van uw visumaanvraag blijkt bovendien dat uw domicilieadres G. – K. [...] Kigali City in Rwanda was en niet in Bujumbura, zoals u dat beweerde doch zelfs uw eigen straatnaam niet kon opgeven (notities CGVS, p.15). Tevens blijkt uit de documenten van uw visumaanvraag dat u te werk was gesteld bij het bedrijf BIECOM LTD, gelegen in Kigali, Rwanda. In het visumdossier werd ook uw werkcontract toegevoegd. Deze gegevens staan dan ook haaks op uw bewering nooit in uw leven te hebben gewerkt (notities CGVS, p.13). Uw werkgever, A. B., stelde ook op 11 juni 2019 een werkattest op waaruit blijkt dat u sinds 15 januari 2018 daar te werk was gesteld en u er verlof had opgenomen tussen 10 juli 2019 en 10 augustus 2019 en werden er documenten van de storting van uw loon toegevoegd, evenals uittreksels van uw bankrekening in Rwanda bij de Banque populaire du Rwanda PLC. Verzekeringsattesten, medische en met betrekking tot uw reis, ondersteunen verder ook de gegevens in uw Rwandese paspoort, geboorteakte en huwelijksakte.

U gaf er als reisdoel naar België, aan dat u op familiebezoek kwam, meerbepaald bij A. V. R., echtgenoot van H. I., uw zus. De documenten van jullie verwantschap voegde u toe in de vorm van de Rwandese huwelijksakte van uw zus H., waarop tevens de gegevens van uw ouders staan vermeld en de Belgische identiteitsbewijzen van de betrokkenen, waaruit ook blijkt dat uw zus H. de Rwandese nationaliteit heeft. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u, eens u in België toekwam, ging logeren bij een zekere H., wiens familienaam u opvallend genoeg niet zou hebben geweten en die u als "vriendin" van uw vader bestempelde (notities CGVS, p. 14).

Dat u bij een vraag welke stappen er allemaal waren ondernomen om uw reis naar België te regelen, enkel de gestelde vragen afwimpelde met de melding niets concreets te kunnen melden omdat uw vaders vriend F. alles regelde (notities CGVS, p.24,28,29,30), doet dan ook bijkomend vermoeden dat u doelbewust cruciale informatie tracht achter te houden.

Daar u doelbewust uw werkelijke identiteit en nationaliteit als uw woonplaats besloot te verzwijgen en bij confrontatie met de beschikbare informatie op het CGVS, nog steeds bleef volharden van Burundese nationaliteit te zijn en geen banden te hebben met mensen in Rwanda –wat echter duidelijk wordt tegengesproken door gevonden informatie op uw publieke facebookaccount op naam van U. K./accountnaam [...] (facebook.com/m..k..3) –dat echter actueel niet meer in werking blijkt- en op naam van T. U. (https://www.facebook.com/U./friends) (notities CGVS, pp.40-42), getuigt van een manifest gebrek aan medewerking met de Belgische asielinstanties en doet vermoeden dat u op intentionele wijze de Belgische autoriteiten wil misleiden. Uit deze facebookaccounts, waarin u ook duidelijk bevriend bent met uw zus H. I. (https://www.facebook.com/h..i..39), blijkt overigens dat u in contact staat met talrijke familieleden, gelet dezelfde familienaam als de uwe, in Rwanda. Uw bewering geen banden te hebben met familie in Rwanda, noch enige link te hebben met Rwanda, los de periode van uw studie in het secundair onderwijs (notities CGVS, p.11,12), is hiermee dan ook volledig ondergraven (notities CGVS, p.41).

Aan uw verklaringen door de autoriteiten in Burundi te worden geviseerd, meerbepaald door G. M., omwille van de politieke achtergrond van uw Burundese vader (notities CGVS, p.34,35), kan gelet bovenstaande vaststellingen niet het minste geloof meer worden gehecht. Dat u persoonlijk geen serieuze affiniteit met Burundi heeft blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u niet kon vertellen wat de volledige benamingen waren van de acroniemen, UPRONA en CNDD-FDD, respectievelijk de partij waarvan

u beweerde dat uw vader deze aanhing en de Burundese regeringspartij, noch kon melden waarvoor UPRONA als partij stond (notities CGVS, p.31,32,33). De vaststelling dat u thuis Kinyarwanda, sprak, één van de officiële talen in Rwanda, doch niet die van Burundi (notities CGVS, p.3), doet bijkomend vermoeden dat u Rwandese bent en geen Burundese. Wanneer u naar aanleiding van uw verklaring dat er tussen 2015 en 2016 in Burundi een oorlog aan de gang was tussen Tutsi en Hutu en dat ze elkaar doodden omwille van de stam gevraagd werd of er mogelijks een andere reden –dan de louter etnische tegenstellingen tussen Tutsi en Hutu- was voor het losbarsten van het geweld in Burundi in 2015-2016, stelde u: “Weet ik niet. Eh... die tijd eh ...er waren politieke spanningen tussen Burundi en Rwanda... Weet ik niet, we konden bv eh.. je kon niet vrij naar Rwanda reizen of vrij in Burundi reizen (notities CGVS, p.37). In werkelijkheid vormde de aankondiging in april 2015 van president Pierre Nkurunziza dat hij een derde ambtstermijn ambieerde de aanleiding tot een crisis waarbij het regime protestmarsen van tegenstanders met geweld de kop indrukte. De vaststelling dat u hiervan geen melding maakte, roept andermaal vragen op bij uw bewering dat u Burundese bent. De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

Uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Burundi te worden gemarteld omdat u op het nieuws hoorde dat iedereen die naar Burundi terugkeert moet vertellen waar ze waren geweest en wat ze er deden (notities CGVS, p. 34), is op u als Rwandese staatsburger niet van toepassing.

Daar u van Rwandese nationaliteit bent en uit de documenten in uw visumdossier blijkt dat u een inwoner bent van Kigali, waar u werkte en waar u duidelijk nog familieleden heeft wonen, dient uw vrees ten opzichte van uw land van nationaliteit te worden beoordeeld. Gevraagd wat u in een geval van een terugkeer naar Rwanda zou vrezen, bleef u enkel zeggen: “Het is niet mijn nationaliteit, ik heb eh... geen familie daar die ik ken” (notities CGVS, p.42), waarmee u opnieuw duidelijk medewerking weigert met het CGVS. Er werd u nochtans meermaals opgemerkt dat u de waarheid dient te vertellen aangaande uw identiteit en uw werkelijke asielmotieven (notities CGVS, p.3,30,42). **Nagegaan of u ooit tijdens uw verblijf in Rwanda problemen heeft gekend, antwoordde u ontkennend (notities CGVS, p.42).** Het CGVS ziet dan ook niet in waarom u als Rwandese staatsburger die nooit problemen kende in haar land van nationaliteit, Rwanda, niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

De door u neergelegde Burundese identiteitskaart doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers enkel bewijswaarde indien het geloofwaardige verklaringen kan ondersteunen wat in uw geval niet blijkt. De identiteitsgegevens op het document zijn immers anders dan in talrijke Rwandese documenten, ondermeer uw paspoort en uw geboorteakte. De vraag werpt zich dan op of u dergelijk document niet tegen betaling heeft verkregen met als enige doel deze te gebruiken voor uw asielprocedure. Burundi wordt immers door Transparency International bij de meest corrupte landen ter wereld gerangschikt (zie informatie in het administratieve dossier).

Gevraagd of deze (Burundese) identiteitskaart de enige was die ooit in uw bezit was, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p.22). Wanneer u werd gewezen op een vermelding op het document dat het om een duplicaat ging en u gevraagd of u dan nooit een ander exemplaar had, vroeg u wat een duplicaat was, en antwoordde u na de uitleg over de term ontkennend ooit een andere kaart te hebben bezeten (notities CGVS, p.22). Deze opmerking noopt ertoe vast te stellen dat aan dit door u neergelegd document geen enkele authenticiteitswaarde kan worden toegekend. U legde geen andere stukken neer die het tegendeel bewijzen. Het gaat hier overigens niet om een (reeds lang aangekondigde, maar nog steeds niet ingevoerde) biometrische Burundese nationale identiteitskaart, maar de in drieën gevouwde versie, die veel makkelijker kan worden vervalst (zie informatie in het administratieve dossier).

Wat betreft de door u neergelegde kopie van het Centre de Planning Familial de Frameries waarin wordt gemeld dat u tussen april en oktober 2023 zes sessies volgde bij een psycholoog (d.d. 18/10/20023), gaf u aan deze op aanraden van uw psychotherapeut neer te willen leggen. Gevraagd hoe de naam is van uw therapeute stelde u deze niet te kennen (notities CGVS, p.21).

U gaf aan sinds 2023 haar te hebben geraadpleegd en eerder geen nood te hebben gehad aan psychologische ondersteuning (notities CGVS, p.21). U vertelde dat u sinds 2022 begon slechter te slapen en u hierom hulp vroeg bij de sociale dienst die u naar de psychologe stuurde (notities CGVS, p.22). Gepolst wat de reden was van uw gezondheidsprobleem, antwoordde u: “Mijn procedure hier. Ik was bezorgd, het ging niet verder en ik was bang dat ik teruggestuurd zou worden en het is niet veilig, ik denk dan veel daarover en soms heb ik nachtmerries, ik hoor mijn buren ook vaak schreeuwen. Ik wilde dat vertellen aan een psycholoog, ik had dat nodig, ik had nooit, in de sociale woning kan ik de deur niet sluiten en ik voel me niet veilig, dat maakt me heel ziek, ik vergeet veel, ik ga naar school en als er les wordt gegeven ben ik niet geconcentreerd als ik afspraak krijg van psycholoog, ik vergeet dat, mijn geheugen krijgt te veel om te verwerken” (notities CGVS, p.22). De door u aangehaalde medische problemen hebben dan ook, gelet al het

voorgaande, geen enkele band met de criteria van de Geneefse Conventie noch met een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster houdt een theoretisch betoog over de materiële motiveringsplicht en stelt vervolgens, onder verwijzing naar rechtsleer, dat in de mate waarin er zich contradicties en omissies in haar verhaal voordoen, deze zeker niet van aard zijn om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekster.

Inzake de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot de gegevens uit haar visumdossier op basis waarvan geen geloof wordt gehecht aan haar beweerde nationaliteit, betoogt verzoekster dat zij in het verleden inderdaad heeft getracht een visum aan te vragen om naar België te komen maar dat de documenten die zij toen gebruikte vals waren en zij die bekomen had met de hulp van een vriend van haar vader, F., die haar dossier volledig voorbereidde. Zij citeert haar verklaringen (NPO, p. 40 en 42) en stelt dat aangezien deze documenten vals waren het visumdossier ook nooit werd goedgekeurd en zij niet met een legaal visum naar België is kunnen reizen. Zij kwam op een illegale manier naar België en heeft voor de Belgische asielinstanties de volledige waarheid verteld over haar identiteit, nationaliteit, verblijfplaatsen, herkomst en problemen. Zij citeert vervolgens haar verklaringen (NPO, p. 5) en stelt dat zij dus niet de Rwandese nationaliteit heeft zoals de commissaris-generaal heeft besloten op basis van het vals visumdossier. Zij heeft amper twee jaar in Rwanda verbleven toen haar vader Burundi moest ontvluchten (NPO, p. 12-13) en zij heeft ook alles wat zij zich nog herinnerde van Burundi en wat in haar directe omgeving was, trachten te vertellen tijdens haar gehoor (NPO, p. 15, 26). Zij betoogt dat zij niet de Rwandese nationaliteit heeft en onmogelijk kan terugkeren naar daar. De commissaris-generaal heeft zich enkel op het visumdossier van verzoekster gefocust en nooit ernstig haar vrees ten aanzien van haar land, Burundi, onderzocht. Zij argumenteert verder dat zij nochtans heeft verteld wat er met haar is gebeurd toen zij na de dood van haar vader terugkeerde naar Burundi en waarom zij er is moeten vluchten en citeert haar verklaringen (NPO, p. 20, 17 en 19).

Zij meent dat een dergelijke manier van redeneren en gebrekkig onderzoeken op kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel schendt en de materiële motiveringsplicht. Zij stelt dat de negatieve beslissing van de commissaris-generaal gebaseerd is op het feit dat zij geen geloof hecht aan de vrees van verzoekster en dat zij *"wel degelijk [heeft] aangetoond dat haar leven in gevaar is in Angola"* en dat de commissaris-generaal zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Verzoekster vraagt haar te erkennen als vluchteling, subsidiair haar de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en uiterst subsidiair de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Verzoekster voegt de bestreden beslissing en het document pro deo bijstand toe aan het verzoekschrift.

3. Aanvullende nota verzoekster

Verzoekster legt een aanvullende nota van 21 mei 2024 neer waarin volgende nieuwe elementen worden meegedeeld:

1. Uittreksel van de geboorteakte van verzoekster;
2. Schoolattesten vijfde leerjaar verzoekster;
3. Schoolattesten zesde leerjaar verzoekster;
4. Kopie van de identiteitskaart van de vader van verzoekster.

Ter terechtzitting legt verzoekster kleurenkopieën van dezelfde documenten neer.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

5.2. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoeksters vrees voor vervolging door de Burundese autoriteiten in geval van terugkeer naar Burundi. Volgens haar verklaringen werd haar vader, die lid was van de partij UPRONA in april 2016 meegenomen door het hoofd van de militaire politie en werd hij sindsdien niet meer gezien. Verzoekster die toen in Rwanda studeerde vanwege de politieke problemen die haar vader kende, keerde terug naar Rwanda waar een vriend van haar vader, F., haar later vertelde dat hij in mei 2016 was overleden. Toen zij in november 2020 terugkeerde naar Burundi en met F. navraag deed om het graf van haar vader te vinden, kreeg verzoekster het gevoel gevolgd te worden door onbekende mannen en vreesde ontvoerd te zullen worden. Met de hulp van F. en via een smokkelaar verliet verzoekster Burundi via de luchthaven op 1 of 2 januari 2021. De Raad verwijst voor een samenvatting van de aangehaalde vervolgingsfeiten naar de rubriek feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarover verzoekster geen bemerkingen maakt.

5.3. De cruciale betwisting in deze zaak is verzoeksters nationaliteit. In de bestreden beslissing wordt geargumenteed waarom geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaring dat zij de Burundese nationaliteit bezit. Daarbij wordt in essentie gewezen op het feit dat zij op 17 juni 2019 een visumaanvraag deed bij de Belgische vertegenwoordiging in Kigali en dat zij daarbij een Rwandees paspoort en Rwandese geboorteakte, een huwelijksakte en een brief van de Rwanda Social Security Board voorlegde, dat zij als reisdoel in België een familiebezoek aan de man van haar zus H.T. opgaf en dat het feit dat zij doelbewust besloot haar werkelijke identiteit en nationaliteit te verzwijgen en bij confrontatie hiermee bleef volharden, doet vermoeden dat zij op intentionele wijze de Belgische autoriteiten wil misleiden. Daarnaast wordt ook gemotiveerd dat aan haar verklaringen dat zij door de Burundese autoriteiten wordt gevisieerd omwille van de politieke achtergrond van haar vader niet het minste geloof kan worden gehecht en bijkomend blijkt dat zij persoonlijk geen serieuze affiniteit met Burundi blijkt te hebben.

5.4. In de bestreden beslissing wordt vooreerst gesteld dat verzoekster geen elementen kenbaar heeft gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het CGVS deze evenmin heeft kunnen vaststellen bij verzoekster. Verzoekster legde een kopie neer van een *“attestation de suivi”* van 18 oktober 2023 van het Centre de Planning Familial in Frameris waarin wordt gesteld dat zij een therapeutische opvolging heeft gekregen door psychologe R.C. op zes verschillende data tussen 17 april 2023 en 16 oktober 2023. Met betrekking tot dit document en haar verklaringen hierover en over haar psychologische problemen tijdens het persoonlijk onderhoud wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Wat betreft de door u neergelegde kopie van het Centre de Planning Familial de Frameris waarin wordt gemeld dat u tussen april en oktober 2023 zes sessies volgde bij een psycholoog (d.d. 18/10/20023), gaf u aan deze op aanraden van uw psychotherapeut neer te willen leggen. Gevraagd hoe de naam is van uw therapeute stelde u deze niet te kennen (notities CGVS, p.21). U gaf aan sinds 2023 haar te hebben geraadpleegd en eerder geen nood te hebben gehad aan psychologische ondersteuning (notities CGVS, p.21). U vertelde dat u sinds 2022 begon slechter te slapen en u hierom hulp vroeg bij de sociale dienst die u naar de psychologe stuurde (notities CGVS, p.22). Gepolst wat de reden was van uw gezondheidsprobleem, antwoordde u: “Mijn procedure hier. Ik was bezorgd, het ging niet verder en ik was bang dat ik teruggestuurd zou worden en het is niet veilig, ik denk dan veel daarover en soms heb ik nachtmerries, ik hoor mijn burens ook vaak schreeuwen. Ik wilde dat vertellen aan een psycholoog, ik had dat nodig, ik had nooit, in de sociale woning kan ik de deur niet sluiten en ik voel me niet veilig, dat maakt me heel ziek, ik vergeet veel, ik ga naar school en als er les wordt gegeven ben ik niet geconcentreerd als ik afspraak krijg van psycholoog, ik vergeet dat, mijn geheugen krijgt te veel om te verwerken” (notities CGVS, p.22). De door u aangehaalde medische problemen hebben dan ook, gelet al het voorgaande, geen enkele band met de criteria van de Geneefse Conventie noch met een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming”*. Verzoekster oppert geen bezwaar met betrekking tot de beoordeling dat in hoofde van verzoekster geen bijzondere procedurele noden werden vastgesteld en voert evenmin enig verweer tegen de motieven inzake het door haar neergelegde psychologisch attest. De Raad stelt vast dat deze motieven in de bestreden beslissing pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier. Verzoekster legt in de loop van de huidige procedure van de Raad geen actuele stukken neer met betrekking tot haar psychologische problemen. Uit niets kan blijken dat verzoekster niet in

staat zou zijn geweest om coherente verklaringen af te leggen of aan haar verplichtingen in het kader van de procedure te voldoen, noch dat haar rechten als verzoekster om internationale bescherming niet zouden zijn gerespecteerd.

5.5. Verzoekster legde naast het psychologisch attest bij het CGVS ook een kopie neer van een duplicaat van een Burundese identiteitskaart op naam van U.T., de naam die zij opgaf bij de registratie van haar verzoek om internationale bescherming (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 1). Zij verklaarde bij de Dienst Vreemdelingenzaken geboren te zijn op [...]2001, zoals ook vermeld op de kopie van het duplicaat van de Burundese identiteitskaart, in Bujumbura. Door middel van haar aanvullende nota legt verzoekster ook een uittreksel van een in het Frans opgestelde geboorteakte neer waarin dezelfde geboortedatum voor U.T. wordt vermeld. De namen van de moeder, van Rwandese nationaliteit en van de vader, van Burundese nationaliteit vermeld op dit document, stemmen overeen met de namen van de ouders vermeld op het voormelde duplicaat van de Burundese identiteitskaart. Het uittreksel vermeldt dat het is opgesteld op 29 januari 2024 (aanvullende nota verzoekster, stuk 1). Verder legt verzoekster een kopie neer van een Burundese identiteitskaart op naam van R.P., haar beweerde vader (aanvullende nota verzoekster, stuk 4) en twee Bulletins scolaires op naam van U.T. voor respectievelijk het schooljaar 2013-2014 en 2014-2015 (aanvullende nota verzoekster, stukken 2 en 3).

Uit de begeleidende brief van de Dienst Vreemdelingenzaken van 28 april 2021, opgenomen in het administratief dossier, blijkt dat in antwoord op een vraag om inlichtingen van de commissaris-generaal in het kader van artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot verzoekster volgende documenten zijn overgemaakt: (1) dossier de la demande de visa en (2) résultat comparaison d'empreintes des dossiers [...] et [...]. In deze begeleidende brief wordt het volgende gesteld: *“Informations dont dispose l'Office des Etrangers : - le 18/06/2019 Mme. M.B.K. °[...]1998, introduit une demande de visa court séjour/visite familiale. Le 18/09/2019, la demande de visa est rejetée. – le 01/20/2021, l'intéressée sous l'identité U.T. introduit une demande de protection internationale. Une vérification des empreintes révèle que l'intéressée avait fait une demande de visa, sous l'identité « M.B.K. ° [...]1998 » [...]. Une comparaison d'empreintes des deux dossiers a été demandée et exécutée le 27/04/2021, les empreintes des deux dossiers correspondent à la même personne »*. Ook de documenten voorgelegd door de aanvraagster van het visum zijn opgenomen in het administratief dossier.

Hieruit blijkt dat de vergelijking van de vingerafdrukken afgenomen van de persoon die de visumaanvraag indiende in Kigali en de vingerafdrukken afgenomen van verzoekster in het kader van het huidig verzoek om internationale bescherming heeft aangetoond dat deze betrekking hebben op dezelfde persoon. Daarmee is vast komen te staan dat verzoekster in Kigali, Rwanda een visumaanvraag indiende voor een visum kort verblijf voor een familiebezoek op 18 juni 2019. Dit wordt ook niet langer betwist door verzoekster. Waar zij tijdens het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde dat zij voor haar beweerde vertrek uit Burundi nooit heeft geprobeerd om naar België te reizen (NPO, p. 29) en geconfronteerd met de elementen in het visumdossier ontkende dat haar naam K.B.M. is, geboren in Rwanda in 1998 en niet in 2001 en gevraagd waarom zij van alles vertelde wat niet waar was verklaarde *“Ja maar ik weet niet wat F. allemaal regelde”* en *“(...) ik weet niet wat F. allemaal regelde, ik weet niet, ze probeerden me sinds 2016 te helpen naar België te laten komen”* (NPO, p. 40), stelt verzoekster in haar verzoekschrift dat zij *“in het verleden inderdaad getracht heeft een visum aan te vragen om naar België”* te komen. Zij betoogt evenwel dat de documenten die gebruikt werden voor deze aanvraag vals waren en dat daarom het visum geweigerd werd en zij niet met een legaal visum naar België is gereisd.

Met betrekking tot verzoeksters verklaringen over haar identiteit en nationaliteit, haar burgerlijke staat, werkervaring en studies en haar paspoort tijdens het persoonlijk onderhoud en de gegevens over verzoekster zoals die blijken uit het visumdossier wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Zo verklaarde u Burundees staatsburger te zijn, T. U. te heten en geboren te zijn op [...] 2001 in Bujumbura (zie administratieve dossier Dienst Vreemdelingenzaken –verder DVZ- d.d. 01/02/2021 en 16/02/2021 en notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 24/10/2023 –verder “notities” CGVS, p.5). Uw vader heette volgens u R. P., Burundees staatsburger afkomstig uit Ngagara (Bujumbura) en uw moeder I. E., Burundees staatsburger maar van gemengde origine, Burundees en Rwandees (notities CGVS, p.6,7). U bent enig kind (notities CGVS, p. 8). Met de familie van uw moeders kant, die in Kigali (Rwanda) woont, zou u nooit contacten hebben gehad omdat u ze niet kende (notities CGVS, p.10). U bent nooit gehuwd geweest en heeft geen kinderen (notities CGVS, p.11). Behalve de periode dat u in Rwanda en Kenia studeerde, was uw vaste woonplaats Bujumbura (notities CGVS, p.11,12,15,16). U heeft nooit gewerkt (notities CGVS, p. 13). U stelde verder nooit over een paspoort te hebben beschikt tot drie dagen voor uw vertrek naar België begin 2021, wanneer voor u een Burundees paspoort op naam van T. U. werd opgemaakt (notities CGVS, pp.23-25). U legde dit paspoort niet neer, stellende dat u dit niet meer had (notities CGVS, p. 23,26). Een ander paspoort dan hetgeen u beschreef stelde u nooit te hebben gehad (notities CGVS, p.25). Aan uw voorgehouden identiteit en nationaliteit kan echter geen enkel geloof worden gehecht, daar deze tegenstrijdig is met beschikbare gegevens op het CGVS, waarvan een kopie in uw administratieve dossier werd gevoegd.*

Uit deze gegevens, meerbepaald een volledig visumdossier, blijkt immers dat u Rwandees staatsburger bent, M. B. K. heet en dat u geboren bent op 1 januari 1998 in Kinyinya (dorp)-Gasabo (district) in Kigali, gesitueerd in Rwanda. Deze gegevens zijn dan ook terug te vinden in uw Rwandese paspoort dat werd uitgegeven in Kigali (Rwanda) op 20 mei 2019 en geldig is tot 20 mei 2024. Uit de documenten in het visumdossier blijkt verder dat op uw Rwandese geboorteakte (d.d. 02/06/2019), uw vader B. F. heet en uw moeder R. C.. Deze identiteiten van uw beide ouders, overigens beiden van Rwandese nationaliteit, staan ook duidelijk vermeld op uw Rwandese huwelijksakte (d.d. 14/03/2019) en in een schrijven van uw (medische) verzekeraar, Rwanda Social Security Board waar u sinds 15/01/2018 was verzekerd (d.d. 13/06/2019). Uit uw huwelijksakte blijkt dan ook dat u gehuwd bent/was met de Rwandese staatsburger K. R. T.. Deze vaststellingen staan dan ook haaks op uw bewering nooit gehuwd te zijn geweest (zie supra). U legde al deze documenten, vaak voorzien van uw persoonlijke handtekening, neer wanneer u een visumaanvraag indiende bij de Belgische vertegenwoordiging in Kigali, Rwanda op 17 juni 2019. Uit het document van uw visumaanvraag blijkt bovendien dat uw domicilieadres G. – K. [...] Kigali City in Rwanda was en niet in Bujumbura, zoals u dat beweerde doch zelfs uw eigen straatnaam niet kon opgeven (notities CGVS, p.15). Tevens blijkt uit de documenten van uw visumaanvraag dat u te werk was gesteld bij het bedrijf BIECOM LTD, gelegen in Kigali, Rwanda. In het visumdossier werd ook uw werkcontract toegevoegd. Deze gegevens staan dan ook haaks op uw bewering nooit in uw leven te hebben gewerkt (notities CGVS, p.13). Uw werkgever, A. B., stelde ook op 11 juni 2019 een werkattest op waaruit blijkt dat u sinds 15 januari 2018 daar te werk was gesteld en u er verlof had opgenomen tussen 10 juli 2019 en 10 augustus 2019 en werden er documenten van de storting van uw loon toegevoegd, evenals uittreksels van uw bankrekening in Rwanda bij de Banque populaire du Rwanda PLC. Verzekeringsattesten, medische en met betrekking tot uw reis, ondersteunen verder ook de gegevens in uw Rwandese paspoort, geboorteakte en huwelijksakte. U gaf er als reisdoel naar België, aan dat u op familiebezoek kwam, meerbepaald bij A. V. R., echtgenoot van H. I., uw zus. De documenten van jullie verwantschap voegde u toe in de vorm van de Rwandese huwelijksakte van uw zus H., waarop tevens de gegevens van uw ouders staan vermeld en de Belgische identiteitsbewijzen van de betrokkenen, waaruit ook blijkt dat uw zus H. de Rwandese nationaliteit heeft. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u, eens u in België toekwam, ging logeren bij een zekere H., wiens familienaam u opvallend genoeg niet zou hebben geweten en die u als “vriendin” van uw vader bestempelde (notities CGVS, p. 14).

Dat u bij een vraag welke stappen er allemaal waren ondernomen om uw reis naar België te regelen, enkel de gestelde vragen afwimpelde met de melding niets concreets te kunnen melden omdat uw vaders vriend F. alles regelde (notities CGVS, p.24,28,29,30), doet dan ook bijkomend vermoeden dat u doelbewust cruciale informatie tracht achter te houden”.

Verzoekster betwist de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS en het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op zich niet. Waar zij nu in het verzoekschrift stelt dat zij in het verleden inderdaad heeft geprobeerd naar België te komen en dat de documenten ter ondersteuning van haar visumaanvraag, die zij met behulp van F. had bekomen vals waren, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster haar verklaringen afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud wijzigt, aangezien zij tot voor de procedure bij de Raad voorhiel niets af te weten van een visumdossier en van de documenten die daarbij zouden zijn gebruikt. Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat zij geconfronteerd met deze informatie enkel verwees naar het feit dat F. alles zou geregeld hebben en zij verder niet op de hoogte was van hoe en waar haar documenten werden geregeld. Er kan enkel worden vastgesteld dat verzoekster nu toegeeft dat zij in het verleden wel degelijk een visum heeft aangevraagd om naar België te komen en dat zij daarvoor documenten heeft bekomen. Daaruit blijkt in elk geval dat verzoekster doelbewust heeft getracht cruciale informatie achter te houden voor het CGVS, wat de geloofwaardigheid van haar verklaringen afgelegd in het kader van haar verzoek om internationale bescherming met inbegrip van haar beweerde Burundese nationaliteit, ondermijnt. Verder blijkt uit de gegevens van het administratief dossier dat de door verzoekster in het kader van haar verzoek om internationale bescherming gebruikte naam en voornaam een zeer gelijkende variant is van de naam op het Rwandese paspoort gebruikt bij de visumaanvraag. Er kan verder niet worden voorbijgegaan aan het feit dat het visum werd aangevraagd met het oog op een “*visite familiale*” bij A.V.R. die de echtgenoot is van H.I., die volgens het visumdossier de zus van verzoekster blijkt te zijn. Verzoekster verklaarde bij het CGVS dat zij na haar aankomst in België ging logeren bij H., die zij omschrijft als een vriendin van haar vader. Verzoekster verklaart evenwel dat zij haar naam niet weet en dat zij haar voordien niet kende maar dat de vriend van haar vader zei dat een vriendin van haar vader in België woont en haar zou helpen. Zij licht daarbij toe dat “*ze toonde met de vluchtelingeninstantie*” (NPO, p. 14). Het is niet aannemelijk dat verzoekster, indien zij daadwerkelijk de Burundese nationaliteit zou bezitten en uit Bujumbura zou zijn gevlucht omdat zij zich bedreigd voelde omwille van het politieke verleden van haar in 2016 overleden vader en op aanraden van een vriend van haar vader bij H. logeerde, haar familienaam niet zou kennen. Verzoekster moest immers contact met haar opnemen na aankomst en logeerde ook bij haar thuis zodat het niet geloofwaardig is dat zij haar familienaam niet zou gekend hebben, zelfs indien zij haar voordien niet kende. Uit de verblijfskaart van H.I. blijkt dat zij de Rwandese nationaliteit heeft. Er zijn dan ook voldoende redenen om te vermoeden dat de H. waarnaar verzoekster verwijst tijdens het persoonlijk onderhoud in

werkelijkheid haar zus H.I. is bij wie zij een familiebezoek plande in 2019. Waar verzoekster voorhoudt dat alle documenten die werden gebruikt ter ondersteuning van de visum aanvraag vals waren en stelt dat de visumaanvraag om die reden werd geweigerd, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat de gebruikte documenten bij de visumaanvraag vals zouden geweest zijn, noch dat de visumaanvraag om die reden zou geweigerd zijn. Artikel 32 van de Visumverordening vermeldt zeven weigeringsgronden, waaronder ondermeer het niet kunnen aantonen van het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf en het niet beschikken over voldoende bestaansmiddelen en legt de verplichting op de afwijzende beslissing en de redenen voor de afwijzing van de aanvraag kenbaar te maken door middel van het standaardformulier van bijlage VI.. Verzoekster kan niet volstaan met de bewering dat de door haar ter ondersteuning van de visumaanvraag ingediende documenten vals waren, zonder concreet te specificeren welke documenten die zij destijds indiende vals waren en te duiden waar en hoe zij deze beweerdelijk valse documenten in het visumdossier zou hebben bekomen behalve dat zij deze zou hebben bekomen met behulp van F.. Evenmin ligt een verklaring voor waarom verzoekster in juni 2019, een visum kort verblijf met het oog op een familiebezoek zou aanvragen op basis van valse documenten met behulp van F. vanuit Kigali. Verzoekster studeerde volgens haar verklaringen immers op dat ogenblik nog in Uganda, zij maakt geen gewag van problemen die zij zou gehad hebben omwille van het verleden van haar vader in Uganda of Rwanda en het was pas in november 2020, toen zij terugkeerde naar Burundi en navraag deed naar het graf van haar vader dat zij de indruk had dat zij gevolgd werd. Verder blijkt ook uit de gegevens van verzoeksters twee publieke facebookaccounts dat de accountnaam van het account dat niet meer werkzaam is het eerste deel van de familienaam vermeld op de visumaanvraag vermeldt, dat verzoekster bevriend is met H.I., die volgens het visumdossier haar zus is en in contact staat met verschillende personen in Rwanda met dezelfde familienaam als diegene vermeld op de visumaanvraag en het daarbij voorgelegde Rwandese paspoort.

Het geheel van bovenstaande elementen in acht genomen kan verzoeksters loutere bewering dat de door haar bij haar visumaanvraag ingediende documenten, waaronder een Rwandees paspoort vals waren niet volstaan om aan te nemen dat zij niet de Rwandese nationaliteit bezit zoals zij beweert. Dit kan evenmin blijken uit de kopieën van Burundese documenten die zij bij de indiening van haar beschermingsverzoek en door middel van een aanvullende nota bij de Raad neerlegt. In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de kopie van de door haar neergelegde Burundese identiteitskaart het volgende gesteld: *“De door u neergelegde Burundese identiteitskaart doet geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Documenten hebben immers enkel bewijswaarde indien het geloofwaardige verklaringen kan ondersteunen wat in uw geval niet blijkt. De identiteitsgegevens op het document zijn immers anders dan in talrijke Rwandese documenten, ondermeer uw paspoort en uw geboorteakte. De vraag werpt zich dan op of u dergelijk document niet tegen betaling heeft verkregen met als enige doel deze te gebruiken voor uw asielprocedure. Burundi wordt immers door Transparency International bij de meest corrupte landen ter wereld gerangschikt (zie informatie in het administratieve dossier). Gevraagd of deze (Burundese) identiteitskaart de enige was die ooit in uw bezit was, antwoordde u bevestigend (notities CGVS, p.22). Wanneer u werd gewezen op een vermelding op het document dat het om een duplicaat ging en u gevraagd of u dan nooit een ander exemplaar had, vroeg u wat een duplicaat was, en antwoordde u na de uitleg over de term ontkennend ooit een andere kaart te hebben bezeten (notities CGVS, p.22). Deze opmerking noopt ertoe vast te stellen dat aan dit door u neergelegd document geen enkele authenticiteitswaarde kan worden toegekend. U legde geen andere stukken neer die het tegendeel bewijzen. Het gaat hier overigens niet om een (reeds lang aangekondigde, maar nog steeds niet ingevoerde) biometrische Burundese nationale identiteitskaart, maar de in drieën gevouwen versie, die veel makkelijker kan worden vervalst (zie informatie in het administratieve dossier)”*. Verzoekster laat deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, andermaal ongemoeid in het verzoekschrift en worden door de Raad overgenomen. Voorts dient te worden vastgesteld dat geen van de door verzoekster door middel van haar aanvullende nota neergelegde documenten, een kopie van een in het Frans opgestelde geboorteakte, een kopie van een Burundese identiteitskaart op naam van R.P., haar beweerde vader (aanvullende nota verzoekster, stuk 4) en twee Bulletins scolaires op naam van U.T. voor respectievelijk het schooljaar 2013-2014 en 2014-2015 (aanvullende nota verzoekster, stukken 2 en 3) kunnen gelden als bewijs van de nationaliteit van verzoekster. Het uittreksel van de geboorteakte bevat immers slechts informatie over de plaats en datum van geboorte en de nationaliteit van beide ouders maar niet over de nationaliteit van het kind waarop de geboorteakte betrekking heeft en de kopie van de identiteitskaart van R.P. de schoolrapporten bevatten geen enkele informatie over de nationaliteit van verzoekster. De bewijswaarde van deze documenten is bovendien, gelet op het feit dat het om kopieën gaat en de landeninformatie inzake de hoge corruptiegraad in Burundi, zeer gering.

Tenslotte wordt in de bestreden beslissing terecht vastgesteld dat ook andere elementen in verzoeksters verklaringen vragen oproepen bij verzoeksters verklaring dat zij Burundese is. Zo verklaarde verzoekster dat zij thuis ondermeer Kinyarwanda sprak (NPO, p. 3), wat blijkens de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie een officiële taal is in Rwanda en niet van Burundi. Verder bleek verzoekster niet op de hoogte van de concrete aanleiding van het geweld dat plaatsvond in april 2015 in

Burundi en is zijn niet op de hoogte van de volledige benaming van de acroniemen UPRONA en waar deze partij voor stond, terwijl de kern van haar vluchtrelaas is dat haar vader voor UPRONA actief was en om die reden verdween en uiteindelijk dood werd teruggevonden. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Dat u persoonlijk geen serieuze affiniteit met Burundi heeft blijkt bijkomend uit de vaststelling dat u niet kon vertellen wat de volledige benamingen waren van de acroniemen, UPRONA en CNDD-FDD, respectievelijk de partij waarvan u beweerde dat uw vader deze aanhing en de Burundese regeringspartij, noch kon melden waarvoor UPRONA als partij stond (notities CGVS, p.31,32,33). De vaststelling dat u thuis Kinyarwanda, sprak, één van de officiële talen in Rwanda, doch niet die van Burundi (notities CGVS, p.3), doet bijkomend vermoeden dat u Rwandese bent en geen Burundese. Wanneer u naar aanleiding van uw verklaring dat er tussen 2015 en 2016 in Burundi een oorlog aan de gang was tussen Tutsi en Hutu en dat ze elkaar doodden omwille van de stam gevraagd werd of er mogelijks een andere reden –dan de louter etnische tegenstellingen tussen Tutsi en Hutu- was voor het losbarsten van het geweld in Burundi in 2015-2016, stelde u: “Weet ik niet. Eh... die tijd eh ...er waren politieke spanningen tussen Burundi en Rwanda... Weet ik niet, we konden bv eh.. je kon niet vrij naar Rwanda reizen of vrij in Burundi reizen (notities CGVS, p.37). In werkelijkheid vormde de aankondiging in april 2015 van president Pierre Nkurunziza dat hij een derde ambtstermijn ambieerde de aanleiding tot een crisis waarbij het regime protestmarsen van tegenstanders met geweld de kop indrukte. De vaststelling dat u hiervan geen melding maakte, roept andermaal vragen op bij uw bewering dat u Burundese bent. De informatie waarop het CGVS zich baseert is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd”.*

Ook deze pertinente motieven weet verzoekster niet te weerleggen met haar uiterste summiere betoog dat zij amper twee jaar in Burundi zou hebben gewoond en tijdens het persoonlijk onderhoud heeft trachten te vertellen wat zij zich nog herinnerde van Burundi. Zo uit de door haar geciteerde passages van de notities van het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoekster de naam van de hoofdstad van Burundi, een straatnaam en ziekenhuis in de buurt van haar huis kon noemen, blijkt ook dat verzoekster de naam van haar straat niet kon noemen (NPO, p. 15) en doet dit hoe dan ook geen afbreuk aan het feit dat zij verklaarde dat zij thuis Kinyarwanda, een officiële Rwandese taal sprak, niet wist waarvoor UPRONA staat en evenmin de concrete aanleiding voor het geweld in Burundi in april 2015 kende. Met haar betoog weerlegt zij geenszins de conclusie van de commissaris-generaal dat bovenstaande vaststellingen de nodige vragen doen rijzen over haar beweerde Burundese nationaliteit.

Het geheel van verzoeksters verklaringen, de door haar neergelegde documenten, de gegevens uit het visumdossier en de landeninformatie in acht genomen, kan de Raad de conclusie van de commissaris-generaal bijtreden dat aan haar voorgehouden identiteit en nationaliteit geen geloof kan worden gehecht, dat zij haar werkelijke identiteit en nationaliteit en woonplaats besloot te verzwijgen, zij geen serieuze affiniteit met Burundi heeft en dat uit de objectieve gegevens uit het visumdossier blijkt dat zij een Rwandese Staatsburger is.

Een verzoek om internationale bescherming dient te worden onderzocht ten aanzien van het land van nationaliteit van de verzoekster, *in casu* Rwanda. Uit de documenten toegevoegd bij de hoger vermelde visumaanvraag die zij in Kigali indiende blijkt dat zij een inwoner is van Kigali, er gewerkt heeft en gehuwd is en dat zij er nog steeds familieleden heeft. Zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing bleef verzoekster, in strijd met de objectieve gegevens in het administratief dossier, waarvan zij in het kader van de huidige procedure niet aantoonde dat deze vals zouden zijn, gevraagd naar haar vrees in geval van terugkeer naar Rwanda verklaren dat zij niet de Rwandese nationaliteit bezit en er geen familie heeft (NPO, p. 42). Om de redenen hierboven uiteengezet kan dit niet worden aangenomen. Verzoekster verklaarde voorts dat zij tijdens haar verblijf in Rwanda nooit problemen kende (NPO, p. 42). Ten overvloed stelt de Raad ook vast dat verzoekster verklaarde dat haar vader zou beschouwd zijn als een Rwandese spion (NPO, p. 8) en zij zelf nooit politiek actief was (NPO, p. 30). Waar verzoekster ter terechtzitting nog stelt dat haar Burundese belagers haar ook in Rwanda zouden kunnen vinden, gaat het om een verder niet gestaafde bewering en kan de Raad volstaan met te verwijzen naar hetgeen hierboven is uiteengezet en waaruit blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen. De Raad kan *in casu* dan ook de conclusie van de commissaris-generaal onderschrijven dat niet kan worden ingezien waarom verzoekster als Rwandese staatsburger die nooit problemen kende in haar land van nationaliteit, Rwanda, niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst.

Dat verzoekster onmogelijk kan terugkeren naar Rwanda, zoals zij in het verzoekschrift betoogt maar verder op geen enkele wijze onderbouwt, kan niet worden bijgetreden. Haar betoog dat de commissaris-generaal zich enkel heeft gefocust op het visumdossier van verzoekster en nooit ernstig haar vrees ten aanzien van haar land Burundi heeft onderzocht, is gelet op hetgeen hierboven is vastgesteld met betrekking tot haar identiteit en Rwandese nationaliteit niet dienstig. Gelet op het voorgaande kon de commissaris-generaal dan ook op goede gronden besluiten dat *“Uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Burundi te worden gemarteld omdat u op het nieuws hoorde dat iedereen die naar Burundi terugkeert moet vertellen waar ze waren geweest en wat ze er deden (notities CGVS, p. 34), is op u als Rwandese staatsburger niet van toepassing”.*

Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat aan verzoekster het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoekster geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

6.1. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij zelf verklaart geen problemen te hebben gekend in Rwanda, het land waarvan de commissaris-generaal op basis van objectieve gegevens in het administratief dossier die door verzoekster niet zijn weerlegd, heeft vastgesteld dat zij de nationaliteit bezit.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Rwanda zou hebben gekend.

6.2. Opdat aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier voorhanden waaruit blijkt dat er actueel in Rwanda sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

7. Wat betreft de door verzoekster aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, herinnert de Raad er aan dat dit beginsel enkel dan geschonden is wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Na grondig onderzoek van de motieven van de bestreden beslissing en het rechtsplegingsdossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op pertinente gronden tot het besluit is gekomen dat verzoekster niet in aanmerking komt voor internationale bescherming. De Raad stelt geen schending van het redelijkheidsbeginsel vast. Wat betreft de door verzoekster aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoekster op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten in het Engels, taal die zij beheerst, en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juni tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET